

عنوان مقاله:

فرزندخواندگی و آثار آن در حقوق ایران

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

منصور مهدوی مقدم - گروه حقوق، واحد لار، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران

اسعد زاهدی - گروه حقوق، واحد لار، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران

خلاصه مقاله:

فرزندخواندگی در تاریخ حقوق، سابقه نسبتاً طولانی دارد و در ادوار مختلف با اهداف متفاوتی مورد توجه بوده و در حال حاضر به صورت های کامل، ساده یا ناقص در حقوق کشورهای غربی با آثار متفاوت پذیرفته شده است. در ایران، با وجود سابقه پذیرش این نهاد در دوره ساسانیان، با نفوذ اسلام منسوخ شد؛ ولی در حال حاضر، به علت فواید آن، تحت عنوان «سرپرستی اطفال بدون سرپرست» با آثار حقوقی مشخصی احیا شده است. در نظام حقوقی اسلام، فرزندخواندگی به عنوان نهادی که تمام آثار قرابت نسبی را داشته باشد، رد شده؛ اما سرپرستی از کودکان بی سرپرست در آیات و روایات بسیاری، سفارش شده است. در مجموع به نظر می رسد نهاد سرپرستی در ایران بسیار شبیه فرزندخواندگی ساده در فرانسه است. سوال اصلی این است که با توجه به نسخ مقررات فرزندخواندگی در اسلام، و با توجه به این که نظام حقوقی ایران که در موارد بسیاری متأثر از فقه اسلامی است و حقوق انگلیس، در خصوص فرزندخواندگی چگونه رفتار می شود و با توجه به نیاز جامعه به نهاد فرزندخواندگی، چه تدابیری برای این موضوع در نظر گرفته شده است؟

کلمات کلیدی:

فرزندخواندگی، اطفال بی سرپرست، حقوق ایران، انگلیس، سرپرستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150723>

